

رهبر انقلاب در پیامی به سی و سومین اجلاس سراسری نماز تأکید کردند

نهادینه و فراگیر شدن نماز؛ لازمه رسیدن به جامعه اسلامی

رهبری

سی و سومین اجلاس سراسری نماز، صبح روز پنجشنبه هفته گذشته با پیام رهبر انقلاب اسلامی در جوار حرم رضوی (ع) آغاز به کار کرد. آیت الله سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای در پیام خود به این اجلاس، اقامه نماز را اولین ثمره و نشانه حکومت صالحان خواندند و با اشاره به اینکه لازمه رسیدن به مرحله جامعه اسلامی اقامه نماز و نهادینه و فراگیر شدن آن است، تأکید کردند: خانواده‌ها، «معلمان و اساتید»، نخیکان، چهره‌های مشهور و دستگاه‌های فرهنگ‌ساز مسئولیت مضاعفی برای اقامه نماز در جامعه دارند. متن پیام مقام معظم رهبری به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

توجه به امر والی «اقامه نماز» و به صورت خاص برگزاری اجلاس نماز، از جمله اقدامات ضروری و بایسته‌ای است که از ابتدای دهه هفتاد در کشور به همت عالم مجاهد و مردمی، استاد قرآن و مبلغ زبردست حجت‌الاسلام والمسلمین قرائتی دامت برکاته شکل گرفته است. اهتمام ویژه رهبر عظیم‌القدر شهید اعلی‌الهمامه علیه‌السلام به این امر و توصیه‌های مهم، مستمر و مؤکد ایشان در پیام‌های مربوط به سی و دو اجلاس گذشته نیز بر اهمیت این خط‌مشی می‌افزاید. بی‌شک سخن گفتن یا نوشتن پیرامون نماز، در شأن و نزار وحی الهی و کلمات پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم و ائمه معصومین علیهم‌الصلاة و السلام است و قلم امثال اینجانب،

کوچک‌تر از آن است که در باب عمق معارف نماز مطلبی بنگارد. اما هویت و اقتضائات جامعه اسلامی و وظایف خادمان آن خصوصاً رهبری انقلاب اسلامی چنان ایجاب می‌کند که چند جمله‌ای از این جهت برای خودم و آحاد مردم و مسئولان متذکر شوم. نماز از جمله زیباترین نعمت‌های بزرگ حضرت حق جل و علا، برترین نهاد و نماد و ستون دین، رشته اتصال هر یک از ما برای ارتباط نزدیک و مستقیم با منبع لایتناهی و لاززال الهی است. این اکسیر فلاح و رستگاری و رکن حیات طبیعه، هم پشتوانه مستحکم و مستمر و ذخیره تمام‌نشدنی انسان در مبارزه با شیطان نفس و شیطان‌های دنیوی است و هم چشمه جوشان عشق و امید و مهربانی و آرامش است و نزول برکات و فراوانی ارزاق الهی از ناحیه اقامه نماز و استغفار صورت گرفته و افزایش می‌یابد. اما فریضه نماز، تنها یک تکلیف فردی نیست و بنا برآموزه قرآن، برپاداشتن نماز، اولین ثمره و نشانه حکومت صالحان است که «الَّذِينَ إِتَّكَمُ فِي الْأَرْضِ الْأَقْلَۃُ». بیان این آیه دقیقاً پس از آیه وعده نصرت الهی در مورد یاران خداوند متعال و جهاد آنها در سوره مبارکه حج نشان می‌دهد اقامه نماز به عنوان تکیه‌گاه مستحکم ذکر خدا و امید و اعتماد به او، نقش ویژه‌ای در جهاد و فتح و ظفر در میدان‌های مبارزه خصوصاً میدان مبارزای که امروز پیش روی ملت ایران است، دارد. امروز که شرط فکنت و قدرت مردم عزیز ایران بیش از پیش فراهم شده است، بگاید ملت معیوت، مخاطب این دستور مکرر الهی برای اقامه نماز هستند که «اقیموا الصلوة». علاوه بر این، همه اشخاص مؤثر در

جامعه از پدران و مادران و خانواده‌ها تا معلمان و دوستان، از اساتید و نخیکان تا چهره‌های شناخته شده و افراد مشهور و نیز تمامی نهادها و دستگاه‌های فرهنگ‌ساز از جمله مساجد، نماز‌های جمعه، مدرسه، دانشگاه‌ها، حوزه‌های علمیه، صداوسیما، فعالان فرهنگی و اجتماعی و بسیج مردمی خصوصاً آنهایی که با قشر نوجوان و جوان در ارتباط هستند، مسئولیت مضاعف در این امر دارند. اقامه نماز در همه مراحل تکمیلی و سطوح تکاملی‌اش در پهنه جامعه و کشوری که پرچم اسلام ناب محمدی صلی‌الله علیه و آله وسلم را برافراشته و به حاکمیت اسلام مفتخر شده، در زمره اهم امور است و برای فراهم شدن زمینه طلی طریق از مرحله نهضت و انقلاب اسلامی تا مرحله جامعه اسلامی، امری ضروری است و بعد از آن است که نیل به مرحله

تمدن اسلامی میسر خواهد شد. نهادینه شدن و فراگیر و همگانی شدن نماز و آنگاه تلاش عمومی برای نیکو به‌جای آوردن آن، دو ضلع اصلی خط تلاش برای وصول به این مهم است و آبادانی مساجد و سایر تمهیدات برای گسترش کمیت و ارتقای کیفیت صوری نمازهای جماعت و جمعه، مقدمات لازم برای دست یافتن به این مقصد مهم می‌باشند. در همه این موارد، نقش ائمه جماعات و جمعه که باید مأمن مردم و گوش شنوا و پذیرای درد دل‌های ایشان باشند، بسیار برجسته است. امیدوارم که با تقضلات الهی و توجه و دعای خاص سرورمان عجل‌الله تعالی فرجه‌الشریف، ملت و کشور عزیزمان در امر اقامه نماز و بهره‌مندی از فیوضات و برکات آن موفق و مؤید باشند.

سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای
۱۴۰۵/مهر/۹

فعالان سیاسی و کنشگران اجتماعی جزئیاتی از دیدارشان با رئیس‌جمهوری را روایت کردند

صدای مشترک برای پایان مقتدرانه جنگ

گزارش

رئیس‌جمهور مسعود پزشکیان سه‌شنبه شب هفته گذشته در دیداری با جمعی از فعالان و کنشگران سیاسی اجتماعی اصلاح‌طلب شنونده نظرات و دیدگاه‌های آنها پیرامون مسائل پیش روی کشور بود. حالا روایت‌هایی که از زبان حاضران در آن جمع درباره محتوای گفت‌وگوهای آن دیدار منتشر شده است تصویری کلی از دغدغه مشترک طیفی از سیاستمداران ایرانی و رئیس‌جمهوری ارائه می‌دهد. روایت‌هایی که از سید حسن رسولی، فیاض زاهد، محمدعلی ابیطحی، غلامرضا ظریفیان، محمد مهاجری و احمد زیدآبادی در خبرگزاری‌ها یا صفحات شخصی‌شان منتشر شده است، هر یک بخشی از این دیدار را مورد توجه قرار داده و تبیین می‌کنند. قطعات پازلی که نشان می‌دهند پایان مقتدرانه جنگ، صیانت از تفاهمنامه و بهره‌گیری از ظرفیت‌های دیپلماتیک برای عبور کشور از وضعیت ننه جنگ، نه صلح از مهم‌ترین مسائل مورد تأکید در این نشست از سوی اکثریت حاضران بوده است.

مختلف قدرت ملی اعم از ایستادگی مردم، توان نظامی، قدرت دیپلماسی و استفاده از ظرفیت‌های ارزشمندی چون موقعیت استراتژیک تنگه هرمز، موفق عمل کرده‌ایم.»

فرصت کارت‌های استراتژیک را بدانیم

فیاض زاهد فعال سیاسی حاضر در جلسه روز سه‌شنبه نیز در شبکه اجتماعی «ایکس» در

روایتی مختصر از این دیدار با این توضیح که «دوستان از سلایق عمدتاً میانه‌رو و اصلاح‌طلب» بودند و «ابتدا دکتر قائم‌پناه گزارشی از عملکرد دولت در دو جنگ قبلی داشت که انصافاً درخشان بود و سپس ۱۲ فقر از دوستان دعوت به ارائه نظر شدیم»، نوشت: «به رئیس‌جمهوری توصیه کردم از همه توان و آبروی خود برای توجیه و همکاری دیگر ارکان نظام با پرهیز از دو قطبی‌سازی برای پیشبرد گفت‌وگوها بهره ببرم و مبادا در دام متوهمان بیفتد. آغاز جنگی دیگر تنها به نفع عمومی کشور از راه مشارکت حداکثری استراتژیک دوره و فرصت معینی دارد. عدم ارزیابی دقیق گاهی کارزهای‌مان را به ضد خودمان بدل می‌کند....»

تقویت طنین صدای اکثریت و انسجام حداکثری

غلامرضا ظریفیان، فعال سیاسی نیز به «ایستنا» گفت که جلسه فعالان سیاسی اصلاح‌طلب با رئیس‌جمهوری بیشتر تریه مباحث چگونگی استفاده کشور از فرصت‌هایی که در عرصه دیپلماسی وجود دارد، معطوف بود. ظریفیان با بیان اینکه اعلی‌رغم دو جنگ بسیار سخت و ظالمانه‌ای که بر ما گذشت، این دولت موفق شد یکی از کم‌ظنیرترین اسناد تاریخ دیپلماسی، حداقل بعد از انقلاب را به اعضای دو رئیس‌جمهوری برساند، افزود: «بسیاری از صاحب‌نظران خارجی و داخلی معتقدند آن تفاهمنامه اساساً مبتنی بر منافع ملی ایران تنظیم شده است. این تفاهمنامه، هم حاصل تلاش مادر عرصه دیپلماسی بوده، هم حاصل مقاومت، ایستادگی و تاب‌آوری مردم ما بوده و هم حاصل تلاش‌ها و جانفشانی‌های روزمندان ما بوده است»، گفت: «حاصل جمع این مجموعه، دشمن ما را متقاعد کرد که این تفاهمنامه را امضا کند. حالا بحث می‌است که این فرصت را چگونه می‌توانیم

حفظ کنیم.» وی با اشاره به این نظر رئیس‌جمهوری در نشست که «فقط دولت نمی‌تواند این بار سنگین را به دوش بکشد. نیازمند انسجام داخلی و درک صحیح از شرایط خطر هستیم و باید صدای اکثریت جامعه و به‌خصوص نخیکان طنین بیشتری بپداند»، گفت: «باید این طنین و این صدای انسجام و استفاده حداکثری از فرصت‌ها را سازماندهی کرد تا این صدای حل مسائل کشور و نهایتاً صدای انسجام ملی باشد.»

باید از رادیکالیسم در همه ابعاد آن خودداری کرد

محمد صادق جوادی حصاربخش حزب اعتماد ملی نیز درباره جزئیات دیدار اخیر با رئیس‌جمهوری، حفظ استقلال و تقویت قدرتی را که ایران در این سال‌ها به دست آورده نیازمند دو عنصر تدایم بخش و قدرت آفرین یعنی انسجام ملی و توسعه اقتصادی دانست و گفت: «برای جلوگیری از تجاوز خارجی باید بنیه عمومی کشور از راه مشارکت حداکثری مردم تقویت شود. هرکاری که در جهت مخالف انسجام کشور باشد، آب‌ریختن به آسپاد دشمنانی است که از بنیان، مخالف استقلال ایران‌اند و در شرایط کنونی هم با نتیجه‌بخش بودن تفاهمنامه اسلام‌آباد بشدت مخالفت می‌کنند.» او افزود: «مهم‌ترین ضرورت برای انسجام داخلی دوری از رادیکالیسم فکری، فرهنگی و رفتاری در همه ابعاد و حرکت به سمت ظرفیت‌سازی ملی نوین با استفاده از نیروهای میانه جریان‌های مختلف اصولگرا، اصلاح‌طلب و ملی است.»

ضرورت شکل دادن به اجماعی برای احیای تفاهمنامه

سیدمحمد عسلی، ابیطحی، رئیس دفتر رئیس‌جمهوری در دولت هفتم هم به تأکید شد، به «ایستنا» گفت: «توصیه‌هایی هم به دولت شد تا در شرایط فعلی، اوضاع اقتصادی کشور تا حد ممکن و به نفع اقشار محروم جامعه کنترل شود. همچنین نکته مشترک در صحبت‌های دوستان این بود که به هیچ‌وجه نباید وقتی توصیه به مذاکره و گفت‌وگو می‌کنیم، عزت ملت ایران و سربلند بودن آنان زیر سؤال رود. حرف این بود که باید مقاومت کرد اما در عین حال باید هر راهی را برای جلوگیری از جنگ پیدا کرد.»

رنجی که مردم می‌برند ناراحت بود و تأکید داشت برای حل مشکلات معیشتی مردم، هرکاری، از جمله اضمای تفاهمنامه، را دنبال می‌کند. ابیطحی همچنین روایت کرد: «این مرد آن قدر صادق است که به جای تیریک تولدش، گفتیم کمتر کسی می‌تواند مسعود پزشکیان را دوست نداشته باشد.»

اکثریت از تفاهمنامه حمایت می‌کنند

احمد زیدآبادی فعال سیاسی و روزنامه‌نگار نیز با انتشار ویدیویی با اشاره به دیدار جمعی از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب با رئیس‌جمهوری با بیان اینکه «واقعیت این است که اکثریت ایرانی‌ها نظر مثبتی درباره تفاهمنامه اسلام‌آباد دارند» تصریح کرد: «چهره‌های سیاسی که از این تفاهمنامه حمایت می‌کنند زیاد هستند، اما معمولاً سکوت کرده‌اند یا حرف نمی‌زنند. در عوض، صدای مخالفان که بسیار کم و در اقلیت هستند، بسیار بلند است: به‌گونه‌ای که گویی جو جامعه کاملاً در اختیار آنهاست.» زیدآبادی با اشاره به اظهارات محمود جواد ظریف در این نشست افزود: «به نظر رسید آقای ظریف مقدار زیادی نگران حمله مجدد به ایران است و اوضاع را بحرانی می‌دید. هشدارهای او نسبت به دیگران غلیظ‌تر و شدیدتر بود.»

تأکید بر ضرورت مقاومت و گفت‌وگوی توانمان

محمد مهاجری دیگر فعال سیاسی و رسانه‌ای حاضر در دیدار جمع هم با بیان اینکه در این جلسه بر جدی گرفتن دیپلماسی به عنوان راهی برای خروج از وضعیت فعلی و پایان دادن به حالت «نه جنگ و نه صلح» تأکید شد، به «ایستنا» گفت: «توصیه‌هایی هم به دولت شد تا در شرایط فعلی، اوضاع اقتصادی کشور تا حد ممکن و به نفع اقشار محروم جامعه کنترل شود. همچنین نکته مشترک در صحبت‌های دوستان این بود که به هیچ‌وجه نباید وقتی توصیه به مذاکره و گفت‌وگو می‌کنیم، عزت ملت ایران و سربلند بودن آنان زیر سؤال رود. حرف این بود که باید مقاومت کرد اما در عین حال باید هر راهی را برای جلوگیری از جنگ پیدا کرد.»

تمرکز بر موضوعات مشخص و منافع ملی

سیاست خارجی باعث شد اظهار نظرها از انسجام بیشتری برخوردار و امکان نتیجه‌گیری بیشتر برای شخص رئیس‌جمهوری فراهم شود. از این دو منظر می‌توان گفت جلسه متفاوت بود و تا حد زیادی از پراکنده‌گویی و طرح مباحث متعدد جلوگیری شد. ویژگی دیگران این جلسه آن بود که گرچه حاضران از یک جریان سیاسی و از طیف‌های مختلف آن جریان حضور داشتند اما وضعیت خاص کشور باعث شد افراد عموماً از منظر منافع ملی و موضوعات مرتبط با سیاست خارجی ایران و از یک نگاه کلان‌نگری و سیاسی پرهیز شد. در جلسات قبل که افراد از دو طیف و جناح مختلف حضور داشتند گاهی منازعات جناحی میان حاضران دیده می‌شد و بخشی از زمان جلسه به طرح دغدغه‌های حزبی و جناحی اختصاص پیدا می‌کرد. اما در این جلسه که یک جریان سیاسی حضور داشت موضوعات رنگ و بوی پررنگ‌تری پیدا کرد.

افراد بیشتر از منظر آینده ایران و با دغدغه عزت و منافع ملی صحبت کردند. این رویکرد در مباحث مختلف حاضران نیز به چشم می‌خورد و از نکات قابل توجه این جلسه بود. به این ترتیب تفاوت در ترکیب شرکت‌کنندگان و تمرکز موضوعی در کنار توجه بیشتر به منافع ملی باعث شد این دیدار از جلسات پیشین متمایز باشد و زمینه مناسب‌تری برای طرح منسجم دیدگاه‌ها و جمع‌بندی مباحث فراهم شود.

نگاه‌های متفاوت مطرح شود و در نهایت امکان نتیجه‌گیری از جلسه کاهش پیدا کند. بر همین اساس پیشنهاد شده بود جلسات به صورت جداگانه با جریان‌های سیاسی برگزار شود. چند وقت پیش آقایان بذپاش و محصولی و تعداد دیگری از فعالان سیاسی در جمع محدودتری حضور پیدا کردند و نظرات خود را به عنوان چهره‌های اصولگرا مطرح کردند. در این جلسه نیز صرفاً حامیان دولت و اصلاح‌طلبان حضور داشتند و نکات دیدگاه‌های خود را مطرح کردند. بزودی جلسه بزرگ‌تری با حضور منتقدان دولت و اصولگرایان برگزار خواهد شد و تعداد بیشتری از اصولگرایان نیز حضور خواهند داشت تا دیدگاه‌های خود را از زاویه نگاه خود مطرح کنند. بنابراین اولین تفاوت مهم این جلسه در ترکیب شرکت‌کنندگان بود. این بار افراد بر اساس گرایش مشخص سیاسی دعوت شدند تا امکان تمرکز بیشتر بر دیدگاه‌ها و مسائل مورد بحث فراهم شود.

تفاوت مهم دوم به موضوع جلسه مربوط بود. جلسات قبلی در ادوار گذشته معمولاً به شکل باز و اصطلاحاً «از هر دری سخن» برگزار می‌شد. در یک جلسه محدود دو ساعته موضوعات فرهنگی، اجتماعی، هنری، سیاسی و اقتصادی مطرح می‌شد و شاید به همین دلیل حق مطلب درباره هیچ‌کدام از موضوعات به خوبی ادا نمی‌شد اما این جلسه با تمرکز بر موضوع سیاست خارجی و تفاهم اسلام‌آباد برگزار شد و افراد عموماً در همین زمینه صحبت کردند. تمرکز موضوعی جلسه به

یادداشت شفاهی

سجاد سالک
رئیس امور سیاسی - امنیتی
دفتر رئیس‌جمهور

آقای رئیس‌جمهور پزشکیان با فعالان احزاب اصلاح‌طلب و جمعی از کنشگران سیاسی اجتماعی دیدار داشتند. درباره تفاوت این جلسه با سایر جلسات می‌توان به دو نکته مهم اشاره کرد. به صورت معمول رؤسای جمهوری به شکل ادواری با فعالان سیاسی و احزاب دیدار داشته‌اند و آقای پزشکیان نیز در دو سال گذشته از همین رویه استفاده کرده است. با این حال در دوره‌های گذشته برخی از فعالان سیاسی و احزاب، پیشنهادی را مطرح کردند مبنی بر اینکه برای نتیجه‌گیری بهتر و طرح تمام و کمال مباحث لازم است در شکل برگزاری این دیدارها دو تغییر ایجاد شود. هر دو تغییر در این دیدار رعایت و اعمال شد.

اولین تغییر مربوط به ترکیب شرکت‌کنندگان بود. جلسات با فعالان سیاسی در گذشته معمولاً به صورت یکپارچه و با حضور همه احزاب و گروه‌ها برگزار می‌شد. در این شیوه این انتقاد و گلايه وجود داشت که وقتی تمام افراد و جریان‌های مختلف در یک جلسه حضور پیدا می‌کنند امکان تمرکز بر موضوعات مشخص کاهش می‌یابد. تکرر حاضران نیز باعث می‌شود موضوعات متعددی از زاویه